

พฤติกรรมการณ์เลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กวัยก่อนเรียน
ในเขตชุมชนแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

Parenting behaviors of parents promoting intellectual development
of preschool Children In one community area, Mueang District,
Udon Thani Province

สุกัญญา ฆารสินธุ์¹ และวรนุช ไชยวาน²

¹คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานีวิทยาเขตอุดรธานี, โทรศัพท์ 0918678809 email:sukanya@rtu.c.th

²คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานีวิทยาเขตอุดรธานี, โทรศัพท์ 0894206466 email:woranuch@rtu.c.th

บทคัดย่อ

ระดับสติปัญญาของเด็กไทย อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับสากล แต่ก็ค่อนข้างต่ำ เป็นปัญหาที่ควรให้ความสำคัญ การศึกษาถึงไปถึงพฤติกรรมการณ์เลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็ก ยังมีอย่างจำกัด การวิจัยเชิงพรรณานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์เลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาในเด็กวัยก่อนเรียน ในเขตชุมชนแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เลี้ยงดูเด็กวัยก่อนเรียนอายุ 3-5 ปี จำนวนทั้งหมด 82 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีค่าความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.89 และค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.82 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีพฤติกรรมการณ์เลี้ยงดูด้านบวกที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ในด้านการที่บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง มากที่สุด ร้อยละ 89.07 ส่วนพฤติกรรมการณ์เลี้ยงดูด้านลบ ที่พบมากที่สุด คือ การปล่อยให้เด็กใช้เวลากับการดูโทรทัศน์ เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 41.51 ระดับการปฏิบัติในการเลี้ยงดูเด็กโดยรวมพบว่า ส่วนใหญ่ให้การเลี้ยงดูเด็กในระดับดี ร้อยละ 85.3 เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อคำถามด้านบวกที่ผู้เลี้ยงดูปฏิบัติในระดับดีมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ การเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง (\bar{X} = 3.89, S.D.=0.3) รองลงมา คือ การพาเด็กไปตรวจสุขภาพ และรับวัคซีนตามนัด (\bar{X} = 3.71, S.D.=0.4) ตามด้วย การสอนให้เด็กรู้จักชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (\bar{X} = 3.63, S.D.=0.5) ส่วนข้อคำถามด้านลบที่ผู้เลี้ยงดูปฏิบัติได้ในระดับดีมาก คือ การร่วมกิจกรรมต่างๆกับเด็ก (\bar{X} = 1.12, S.D.= 1.25) และพาเด็กไปเล่นกับเด็กคนอื่นๆในวัยเดียวกัน (\bar{X} = 1.04, S.D.= 1.23) งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า แม้จะพบการเลี้ยงดูที่เป็นพฤติกรรมการณ์ด้านบวกที่เป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กเป็นจำนวนมาก และส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับดี แต่ก็มีพฤติกรรมการณ์เลี้ยงดูด้านลบ ที่เป็นพฤติกรรมการณ์เสี่ยงที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบกับเด็กในระยะยาว อีกทั้งมีพฤติกรรมการณ์ด้านบวกที่ผู้เลี้ยงดูไม่ปฏิบัติเลย จึงควรต้องเร่งส่งเสริมให้ผู้เลี้ยงดูตระหนักถึงการเลี้ยงดูที่เหมาะสม และมีการติดตามพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กต่อไปอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ : พฤติกรรมการณ์เลี้ยงดู การส่งเสริมพัฒนาการ ระดับสติปัญญา เด็กวัยก่อนเรียน

Abstract

The intelligence level of Thai children is in the international average. But it is quite low. Which is a problem that should be given priority. The deep investigation of parenting behavior that promotes children's intellectual development is limited. This descriptive research aimed to study parenting behaviors of parents promoting intellectual development in preschool children. In one community area, Mueang District, Udon Thani Province. The sample consisted of 82 caregivers of pre-school aged children aged 3-5 years. The data were collected by using the interview form that the researcher created. The content validity was 0.89 and reliability was 0.82. Data were analyzed using frequency percentage average and standard deviation. The study indicated that parents have positive parenting behavior that promotes intellectual development, in the most field of raising children by father and mother, 89.07%, Whereas, the negative parenting behavior, It was found that 41.51% of the children were allowed to spend time watching television, playing games, playing internet. When considering each item in the positive question, found that the top three caregivers are at the top level, which is raising children by father and mother ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.3), followed by taking the child to check up and receiving the vaccine ($\bar{X}=3.71$, S.D.=0.4) and teaching children to recognize the names of items used in daily life ($\bar{X}=3.63$, S.D.=0.5). The negative question that the caregiver can perform at a very good level is participating with children ($\bar{X}=1.12$, S.D.=1.2) and taking children to play with other children of the same age ($\bar{X}=1.04$, S.D.=1.23). This research suggests that, despite having positive parenting behaviors that promote a child's intellectual development, and most of them perform at a good level. But there is a negative parenting behavior that is a risky behavior that may cause adverse effects on children in the long term. And there are positive behaviors that the caregiver does not practice at all. Therefore, should be urged to encourage the caregivers to be aware of proper parenting and continue to monitor the child's intellectual development.

Keywords : Parenting behavior, Promoting development, Intelligence Quotient level, Preschool age

บทนำ

เด็กคืออนาคตที่สำคัญ และมีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ เด็กจะเติบโตสมวัย เป็นบุคคลากรที่มีคุณภาพต้องมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ มีความฉลาดทางอารมณ์ และสติปัญญาที่จะส่งผลให้เด็กสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้ โดยเฉพาะพัฒนาการด้านสติปัญญาเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการด้านจิตใจ สังคม และการพัฒนาเหตุผลเชิงคุณธรรม (Nisbett, RE et al, 2012; Hamza, I, 2015)

การสำรวจระดับสติปัญญา Intelligence Quotient (IQ) ของเด็กนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั่วประเทศ จำนวน 23,641 โดยกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ในปี 2559 พบว่ามีคะแนน IQ เฉลี่ยอยู่ที่ 98.2 ซึ่งถึงแม้จะสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสำรวจในปี 2554 ที่เฉลี่ยอยู่ที่ 94 แต่ยังคงต่ำกว่าระดับสากลที่กำหนดไว้ที่ 100 นอกจากนี้ ยังพบเด็กที่มีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์บกพร่องหรือต่ำกว่า 70 ถึงร้อยละ 5.8

ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานสากล กำหนดไว้ไม่ควรเกินร้อยละ 2 โดยพบว่าเด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีปัจจัยเสี่ยงสูงกว่าภาคอื่นๆ (ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ ราชานุกูล, 2559)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า นอกเหนือจากปัจจัยด้านพันธุกรรมแล้ว (Mackintosh, NJ, 1995; Gilberg, C, 2003) ยังมีหลายปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นด้านตัวเด็กเอง ได้แก่ เพศ อายุครรภ์เมื่อคลอด น้ำหนักตัวเมื่อแรกคลอด ภาวะสุขภาพ การได้รับนมแม่ (Hamza I, 2015; Zhou, SJ et al., 2007; Alsling M & Suzanne ME, 2014; Benjamin TC et al., 2014) ด้านผู้เลี้ยงดู ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ภาวะสุขภาพขณะตั้งครรภ์ (Crookston, BT et al., 2014; Nanthamongkolchai, S et al., 2009) และอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ คือ การเลี้ยงดูเด็ก ไม่ว่าจะเป็นการกอด สัมผัส พูดคุย จัดหาของเล่น อ่านหนังสือ หรือเล่นนิทานให้เด็กฟัง (Thepsuthammarat, K et al., 2012; Feldman ,R & Eidelman, AI, 2006; Kansin, S et al., 2018; Marques dos Santos, L et al., 2008; Murray, A & Egan, SM, 2014; Chen, X & Liu, M, 2002; Hamza, I, 2015) แต่หากเด็กไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม จะส่งผลต่างตามมาไม่ว่าจะเป็น ทำให้เด็กไม่ได้รับการดูแลประจำอย่างที่เหมาะสม เกิดความท้อแท้ในครอบครัว เด็กถูกปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ได้รับการเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการอย่างที่เหมาะสม (จิราวรรณ แทนวัฒนกุล, 2552) ส่งผลให้เด็กได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองน้อยกว่าเด็กทั่วไป และทำให้เสี่ยงทั้งทางด้านสุขภาพ พัฒนาการ ความปลอดภัย พื้นฐานทางอารมณ์ และการเข้าสังคม ยังส่งผลต่อเนื่องถึงระดับสติปัญญาของเด็ก งานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม มีโอกาสมีพัฒนาการล่าช้า มากกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูด้วยเด็กที่เหมาะสม Nanthamongkolchai, S et al., 2011; Thepsuthammarat, K et al., 2012; Feldman ,R & Eidelman, AI, 2006; Kansin, S et al., 2018)

แม้ว่าการทบทวนวรรณกรรมพบว่ามี แนวทางแนะนำการเลี้ยงดูที่เหมาะสมที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความฉลาดทางสติปัญญา หรือมี IQ อยู่ในระดับที่ดี ไว้พอควรแล้ว ไม่จะเป็นการสร้างความอบอุ่นในครอบครัว การแสดงออกถึงความรักจากพ่อแม่ผู้ลูก ซึ่งมีผลทำให้เด็กหลั่งสาร “Nerve Growth Factor” ส่งผลให้เกิดการกระตุ้นการเจริญเติบโตของสมอง การมีโภชนาการที่ดีได้รับสารอาหารที่ครบถ้วน ได้รับสารไอโอดีนที่เหมาะสม การมีปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เรียนรู้ที่จะอยู่กับธรรมชาติอย่างมีความสุข การเล่นของเด็ก โดยไม่ต้องมีกฎเกณฑ์ เล่นโดยอิสระ เพราะการเล่นของเด็กจะทำให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดการเรียนรู้ การส่งเสริมการอ่าน ซึ่งจะช่วยสร้างจินตนาการ ส่งผลต่อความคิด สมองได้พัฒนา และช่วยพัฒนาสมองในด้านการใช้ภาษาและการสื่อสาร โดยปฏิบัติจริงจากการพูด การฟัง การเขียน ทำให้เด็กมีการพัฒนาทักษะชีวิต ส่งเสริมให้เขาได้เรียนรู้จังหวะดนตรี ให้เด็กตั้งดนตรี แยกแยะเสียงต่างๆ ร้องเพลง เล่นเครื่องดนตรี และให้เด็กได้เล่นกีฬา ออกกำลังกาย ซึ่งทำให้ร่างกายเคลื่อนไหวได้คล่องแคล่วเกิดความเชื่อมั่นในความสามารถของตัวเอง ส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็ก ช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของสมองเด็กได้ เหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็น และเป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานของมนุษย์ ที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกัน เพื่อให้เกิดการรับรู้ และเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางสติปัญญา หรือไอคิวอยู่ในเกณฑ์ที่ดี และมีการเจริญเติบโตอย่างสมวัยพร้อมกับการมีอิคิวที่ดีควบคู่กันไป (อภิชัย มงคล, 2559)

โดยเฉพาะในเด็กวัยก่อนเรียน ซึ่งเป็นวัยที่มีลักษณะเฉพาะของพัฒนาการทางสติปัญญา เป็นวัยที่ใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งของ วัตถุ และสถานที่ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ มีทักษะในการอธิบาย สามารถเล่าประสบการณ์ของตนได้ สามารถวาดภาพในใจ ใช้ความคิดคำนึง หรือสร้างจินตนาการ แต่บางครั้งอาจไม่สามารถแยกสิ่งที่ตนสร้างจากความคิดคำนึงออกจากความเป็นจริงได้ (Piaget, J, 1952) ผู้เลี้ยงดูจึงต้องคอยดูแลใกล้ชิดให้คำแนะนำ ซึ่งหากผู้เลี้ยงดูเข้าใจ ตระหนักและให้การเลี้ยงดูที่เหมาะสมเต็มศักยภาพ จะส่งผลให้เด็กเชื่อมั่นในตนเอง เห็นความสามารถของตนเองที่จะทำสิ่งต่างได้สำเร็จ ซึ่งจะนำไปให้เกิดการมีสติปัญญาที่ดี

แต่จากสถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วยปัจจุบันความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทำให้เกิดความเร่งรัดทางภาวะเศรษฐกิจ ทำให้ผู้เลี้ยงดูไม่ค่อยมีเวลาดูแลเด็กอย่างเต็มที่ ผู้เลี้ยงดูจำนวนไม่น้อยเลี้ยงลูกด้วยการใช้จอ ไม่ว่าจะเป็นมือถือ แท็บเล็ต หรือโทรทัศน์ ส่งผลให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับพ่อแม่ หรือผู้เลี้ยงดูเลยลดน้อยลง และปรากฏการณ์ที่สำคัญที่ผู้วิจัยได้พบในชุมชนแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี คือ เด็กวัยก่อนเรียนส่วนใหญ่ที่มีพฤติกรรมการใช้ แท็บเล็ต และสมาร์ตโฟน เป็นจำนวนมาก โดยไม่มีผู้ใหญ่คอยดูแล อีกทั้งส่วนใหญ่ผู้เลี้ยงดูเป็นผู้สูงอายุ เนื่องจากพ่อแม่ต้องไปทำงานนอกบ้านหรือในตัวเมือง จึงเป็นประเด็นน่าสนใจว่าเด็กเหล่านี้จะได้รับการเลี้ยงดูในมิติอื่นๆ อย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับเมื่อวิเคราะห์จากการสำรวจระดับสติปัญญาของนักเรียนไทยในเขตสุขภาพที่ 8 พบว่าระดับสติปัญญาของเด็กจังหวัดอุดรธานี มีกลุ่มจังหวัดที่มี IQ<100 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 97 (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข,2559) ดังนั้นปัญหานี้จึงเป็นปัญหาที่สำคัญทำให้น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งว่า เด็กเหล่านี้จะได้รับการเลี้ยงดูอย่างไร เป็นการเลี้ยงดูแบบส่งเสริมด้านพัฒนาการสติปัญญาหรือไม่

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ของเด็กก่อนวัยเรียนอายุ 3-5 ปี ในชุมชนแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

วิธีดำเนินการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เลี้ยงดูทั้งหมดที่อยู่ในครอบครัวที่ให้การเลี้ยงดูเด็กวัยก่อนเรียนอายุ 3-5 ปี ในชุมชนแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวนทั้งสิ้น 82 คน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด ที่สามารถสื่อสารโดยการพูด และการฟังสื่อสารภาษาไทยได้ และให้ความยินยอมในการเข้าร่วมการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เลี้ยงดู ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพ ปัญหาด้านสุขภาพหรือโรคประจำตัว สถานะผู้เลี้ยงดูเด็ก

ส่วนที่ 1.2 ข้อมูลทั่วไปของเด็ก ประกอบด้วย เพศ อายุ ลักษณะอาหารที่เด็กรับประทาน ข้อมูลการคลอด อายุครรภ์เมื่อคลอด น้ำหนักแรกคลอด การได้รับนมมารดา

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ พฤติกรรมการเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กก่อนวัยเรียนของผู้เลี้ยงดู ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยการศึกษาค้นคว้าจากตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูเด็ก เป็นแบบข้อคำถามปลายปิด แบบ rating scale จำนวน 25 ข้อ โดยในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกเพียง 1 ตัวเลือกใน 5 ตัวเลือก โดยหากเป็นข้อคำถามด้านบวก การที่ผู้เลี้ยงดูปฏิบัติในข้อนั้นๆ ยิ่งบ่งชี้ถึง พฤติกรรมการเลี้ยงดูด้านบวก ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมเป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็ก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ปฏิบัติสิ่งนั้นเป็นประจำทุกครั้งที่ ได้ 4 คะแนน ปฏิบัติสิ่งนั้นบ่อยครั้ง ได้ 3 คะแนน ปฏิบัติสิ่งนั้นเป็นบางครั้ง ได้ 2 คะแนน ปฏิบัติสิ่งนั้นนานๆ ครั้ง ได้ 1 คะแนน และไม่ปฏิบัติสิ่งนั้นเลย ได้ 0 คะแนน ในทางตรงกันข้าม หากเป็นข้อคำถามด้านลบ การที่ผู้เลี้ยงดูปฏิบัติในข้อนั้นๆ ยิ่งบ่งชี้ถึง พฤติกรรมการเลี้ยงดูด้านลบซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไม่เป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็ก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ปฏิบัติสิ่งนั้นเป็นประจำทุกครั้งที่ ได้ 0 คะแนน ปฏิบัติ

สิ่งนั้นบ่อยครั้ง ได้ 1 คะแนน ปฏิบัติสิ่งนั้นเป็นบางครั้ง ได้ 2 คะแนน ปฏิบัติสิ่งนั้นนานๆครั้ง ได้ 3 คะแนน และไม่ปฏิบัติสิ่งนั้นเลย ได้ 4 คะแนน

และเมื่อจัดระดับของการปฏิบัติ มีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยจากระดับตีมากไปจนถึงต้องปรับปรุงดังนี้

การปฏิบัติระดับตีมาก	ค่าเฉลี่ย ด้านบวก 3.25-4.00 ด้านลบ 1.75-1.00
การปฏิบัติระดับดี	ค่าเฉลี่ย ด้านบวก 2.50-3.24 ด้านลบ 2.50-1.76
การปฏิบัติระดับปานกลาง	ค่าเฉลี่ย ด้านบวก 1.75-2.49 ด้านลบ 3.25-2.51
การปฏิบัติระดับต้องปรับปรุง	ค่าเฉลี่ย ด้านบวก 1.00-1.74 ด้านลบ 4.00-3.26

ทำการทดสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์พยาบาล สาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น อาจารย์พยาบาลสาขามารดาทารกและการผดุงครรภ์ และ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ สาขาเด็กปฐมวัย คำนวณค่า IOC ได้เท่ากับ 0.89 แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้เลี้ยงดูที่มีบุตรหลาน วัยก่อนเรียน ในเขตตำบลใกล้เคียงกัน จำนวน 30 ราย จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือนี้อยู่ใน 0.82

จริยธรรมในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้นำชุมชนในการขอเข้าเก็บข้อมูลในพื้นที่ และชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดในการทำวิจัย สิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัย และจรรยาบรรณการวิจัยให้แก่ผู้เข้าร่วมวิจัยทราบ ก่อนตัดสินใจยินยอมเข้าร่วมวิจัย โดยข้อมูลทั้งหมดจะได้รับการพิทักษ์เก็บไว้เป็นความลับ ไม่เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อื่น นำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น หลังจากนั้นให้ผู้เข้าร่วมวิจัยลงลายมือชื่อ หรือพิมพ์ลายนิ้วมือในเอกสารขอความยินยอมเข้าร่วมวิจัย และผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมวิจัยได้ทุกเมื่อ หากมีความต้องการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย รายละเอียดแบบสัมภาษณ์แก่ผู้เข้าร่วมวิจัย จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยทีละคน ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ คนละประมาณ 30 นาที

การจัดการข้อมูล

การจัดการข้อมูลโดยตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กก่อนวัยเรียน ในชุมชนแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 82 ชุด ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของผู้เลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 91.5 อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 34.1 รองลงมาอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 26.8 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 45.1 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 43.9 และระดับปริญญาตรี ร้อยละ 11.0 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพแม่บ้าน ร้อยละ 53.7 รองลงมา คือ เกษตรกร ร้อยละ 24.3

รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 50.0 รองลงมารายได้ 10,000 -20,000 บาท ร้อยละ 45.1 สถานภาพสมรสคู่เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 89.0 หย่าร้าง ร้อยละ 6.1 ผู้เลี้ยงดูหลักส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 86.6 ผู้เลี้ยงดูหลักส่วนใหญ่เป็นแม่ ร้อยละ 52.4 รองลงมาผู้เลี้ยงดูเป็นยาย ร้อยละ 23.2 จำนวนการมีบุตรส่วนใหญ่จำนวน 2 คน ร้อยละ 65.9 รองลงมาจำนวน 1 คน ร้อยละ 29.3 ตามลำดับ

ข้อมูลทั่วไปของเด็กวัยก่อนเรียน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 67.1 เด็กส่วนใหญ่อายุ 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.7 อายุ 5 ปี ร้อยละ 32.7 ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่คลอดครบกำหนด คิดเป็นร้อยละ 89.0 รองลงมาเป็นการคลอดก่อนกำหนดร้อยละ 9.8 เด็กส่วนใหญ่ได้รับนมแม่นาน 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมา คือ 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 15.9 และ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.2

พฤติกรรมการเล่นของผู้เลี้ยงดู

จากการศึกษาพฤติกรรมการเล่นของผู้ปกครองที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ของเด็กวัยก่อนเรียนในชุมชนแห่งหนึ่ง ด้วยการใช้แบบสัมภาษณ์ปลายปิด จำนวน 25 ข้อ พบว่าพฤติกรรมการเล่นดูด้านบวกในการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ที่พบมากที่สุด คือ การที่บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 89.0 รองลงมาเป็นการพาเด็กไปตรวจสุขภาพ และได้รับวัคซีนทุกครั้งตามนัด คิดเป็นร้อยละ 70.7 และการแสดงความรักโดยการโอบกอด แสดงสีหน้ายิ้มแย้ม คิดเป็นร้อยละ 68.3 ส่วนพฤติกรรมการเล่นดูด้านลบที่พบมากที่สุด คือ การปล่อยให้เด็กใช้เวลาไปกับการดูโทรทัศน์ เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 41.5รองลงมา คือ การเล่นดูแบบตามใจ คิดเป็นร้อยละ 40.2 และการทะเลาะกันของผู้เลี้ยงดูต่อหน้าเด็กคิดเป็นร้อยละ 31.7 ดังแสดงในตารางที่ 1 และเมื่อพิจารณาถึงระดับการปฏิบัติในการเล่นดูเด็กโดยรวมพบว่า ผู้เลี้ยงดูส่วนใหญ่ให้การเลี้ยงดูเด็กในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 85.3 รองลงมา คือ ระดับดีมากร้อยละ 12.2 และระดับปานกลางร้อยละ 2.4 ไม่พบพฤติกรรมการเล่นดูที่ต้องปรับปรุง ดังแสดงในตารางที่ 2 และเมื่อพิจารณาในรายข้อ ในข้อคำถามด้านบวกพบว่า ข้อที่ผู้เลี้ยงดูปฏิบัติในระดับดีมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ การเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง (\bar{X} = 3.89, S.D.=0.3) รองลงมา คือ การพาเด็กไปตรวจสุขภาพและรับวัคซีนตามนัด (\bar{X} = 3.71, S.D.=0.4) ตามด้วย การสอนให้เด็กรู้จักชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (\bar{X} =3.63 , S.D.=0.5) ส่วนข้อคำถามด้านลบ ที่ผู้เลี้ยงดูปฏิบัติได้ในระดับดีมาก คือ การร่วมกิจกรรมต่างๆกับเด็ก (\bar{X} =1.12, S.D.= 1.25) และพาเด็กไปเล่นกับเด็กคนอื่นๆในวัยเดียวกัน (\bar{X} =1.04, S.D.= 1.23) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของพฤติกรรมการเล่นดูที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ของเด็กวัยก่อนเรียนในชุมชนแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี (n=82)

พฤติกรรมการเล่นดูของผู้ปกครองที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กก่อนวัยเรียน	การปฏิบัติของผู้เลี้ยงดู				
	เป็นประจำ จำนวน (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	บางครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	นานๆครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง	73 (89.0)	9 (11.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
2. พาเด็กไปตรวจสุขภาพ และรับวัคซีนตามนัดทุกครั้ง	58 (70.7)	24 (29.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
3. ให้เด็กรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ เหมาะสมตามวัย	52 (63.4)	27 (32.9)	3 (3.7)	0 (0.0)	0 (0.0)
4. พาเด็กไปออกกำลังกายหรือเล่นกลางแจ้ง	38 (46.3)	37 (45.1)	6 (7.3)	1 (1.2)	0 (0.0)
5. ประเมินพัฒนาการเด็กและบันทึกผลพัฒนาการแม่และเด็ก	40 (48.8)	24 (29.3)	17 (20.7)	1 (1.2)	0 (0.0)
6. สอนให้เด็กรู้จักนับเลขจำนวน 1-100	48 (58.5)	28 (34.1)	5 (6.1)	1 (1.2)	0 (0.0)

พฤติกรรมการเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กก่อนวัยเรียน	การปฏิบัติของผู้เลี้ยงดู				
	เป็นประจำ จำนวน (ร้อยละ)	บ่อยครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	บางครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	นานๆครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
7. พาเด็กไปตรวจพัฒนาการตามนัด	50 (61.0)	28 (34.1)	4 (4.9)	0 (0.0)	0 (0.0)
8. อ่านหนังสือร่วมกับเด็กหรือเล่านิทานให้เด็กฟัง	39 (47.6)	31 (37.8)	12 (1.4)	0 (0.0)	0 (0.0)
9. สอนการบ้านให้เด็กด้วยตนเอง	43 (52.4)	35 (42.7)	3 (3.7)	1 (1.2)	0 (0.0)
10. ร้องเพลงกล่อมเด็กก่อนนอน	32 (39.0)	39 (47.6)	11 (13.4)	0 (0.0)	0 (0.0)
11. ส่งเสริมให้เด็กรู้จักสังเกตลักษณะต่างๆ เช่น สี รูปร่าง ขนาด รูปทรง	45 (54.9)	33 (40.2)	4 (4.9)	0 (0.0)	0 (0.0)
12. บอกส่วนต่างๆของร่างกายและให้เด็กชี้ตาม	53 (64.4)	27 (32.9)	2 (2.4)	0 (0.0)	0 (0.0)
13. สอนให้เด็กรู้จักชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	55 (67.1)	24 (29.3)	3 (3.7)	0 (0.0)	0 (0.0)
14. สอนให้เด็กเล่นวาดรูประบายสี	52 (63.4)	28 (34.1)	2 (2.4)	0 (0.0)	0 (0.0)
15. ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเอง เช่น รับประทานอาหาร ดื่มนม แต่งตัว แปรงฟัน	45 (54.9)	28 (34.1)	9 (11.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
16. สอนให้เด็กพูดและคุยโต้ตอบกับเด็กบ่อยๆ ในแต่ละวัน	54 (41.5)	25 (30.5)	3 (3.7)	0 (0.0)	0 (0.0)
17. ปล่อยให้เด็กใช้เวลาไปกับการดูโทรทัศน์ เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต	34 (41.5)	38 (46.3)	9 (11.0)	0 (0.0)	1(1.2)
18. แสดงความรักโดยการโอบกอด แสดงสีหน้ายิ้มแย้ม	56 (63.3)	21 (25.6)	5 (6.1)	0 (0.0)	0 (0.0)
19. กล่าวชมเชยเมื่อเด็กแสดงออกในสิ่งที่ดี	51 (62.2)	27 (32.9)	2 (2.4)	0 (0.0)	2 (2.4)
20. จะดุหรือตีเมื่อเด็กร้องไห้เพื่อให้เด็กหยุดร้อง	9 (11.0)	33 (40.2)	18 (22.0)	6 (7.3)	16 (19.5)
21. เลี้ยงเด็กแบบตามใจ	33 (40.2)	14 (17.1)	18 (22.0)	3 (3.7)	14 (17.1)
22. ทะเลาะกันต่อหน้าเด็ก	26 (31.7)	15 (18.3)	27 (32.9)	8 (9.8)	6 (7.3)
23. ตามใจเด็กเมื่อเด็กอยากได้ของเล่น	13 (15.9)	20 (24.4)	27 (32.9)	4 (4.9)	18 (22.0)
24. ไม่เคยร่วมกิจกรรมต่างๆกับเด็ก	2 (2.4)	12 (14.6)	21 (25.6)	6 (7.3)	41 (50.0)
25. ไม่เคยพาเด็กไปเล่นกับเด็กคนอื่นๆ ในวัยเดียวกันเลย	2 (2.4)	12 (14.6)	15 (18.3)	12 (14.6)	41 (50.0)

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของผู้เลี้ยงดู จำแนกตามระดับการปฏิบัติในการเลี้ยงดูเด็ก

ระดับการปฏิบัติในการเลี้ยงดูเด็ก	จำนวน (n=82)	ร้อยละ
การปฏิบัติระดับดีมาก	10	12.2
การปฏิบัติระดับดี	70	85.4
การปฏิบัติระดับปานกลาง	2	2.4
การปฏิบัติระดับต้องปรับปรุง	0	0.0
รวม	82	100.0

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพฤติกรรมการเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กก่อนวัยเรียน จำแนกตามระดับการปฏิบัติรายชื่อ

พฤติกรรมการเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กก่อนวัยเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง	3.89	0.31	ดีมาก
2. พาเด็กไปตรวจสุขภาพและรับวัคซีนตามนัดทุกครั้ง	3.71	0.46	ดีมาก
3. ให้เด็กรับประทานอาหารที่มีประโยชน์เหมาะสมตามวัย	3.60	0.56	ดีมาก
4. พาเด็กไปออกกำลังกายหรือเล่นกลางแจ้ง	3.37	0.68	ดีมาก
5. ประเมินพัฒนาการเด็กและบันทึกผลพัฒนาการแม่และเด็ก	3.26	0.83	ดีมาก
6. สอนให้เด็กรู้จักนับเลขจำนวน 1-100	3.50	0.67	ดีมาก
7. พาเด็กไปตรวจพัฒนาการตามนัด	3.56	0.59	ดีมาก
8. อ่านหนังสือร่วมกับเด็กหรือเล่านิทานให้เด็กฟัง	3.33	0.72	ดีมาก
9. สอนการบ้านให้เด็กด้วยตนเอง	3.48	0.63	ดีมาก
10. ร้องเพลงกล่อมเด็กก่อนนอน	3.26	0.68	ดีมาก
11. ส่งเสริมให้เด็กรู้จักสังเกตลักษณะต่างๆ เช่น สี รูปร่าง ขนาด รูปทรง	3.50	0.59	ดีมาก
12. บอกส่วนต่างๆของร่างกายและให้เด็กชี้ตาม	3.62	0.54	ดีมาก
13. สอนให้เด็กรู้จักชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.63	0.56	ดีมาก
14. สอนให้เด็กเล่นวาดรูประบายสี	3.61	0.54	ดีมาก
15. ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเอง เช่น รับประทานอาหาร ดื่มนม แต่งตัว แปรงฟัน	3.44	0.69	ดีมาก
16. สอนให้เด็กพูดและคุยโต้ตอบกับเด็กบ่อยๆในแต่ละวัน	3.62	0.56	ดีมาก
17. ไม่ปล่อยให้เด็กใช้เวลาไปกับการดูโทรทัศน์ เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต	3.17	0.75	ปานกลาง
18. แสดงความรักโดยการโอบกอด แสดงสีหน้ายิ้มแย้ม	3.62	0.60	ดีมาก
19. กล่าวชมเชยเมื่อเด็กแสดงออกในสิ่งที่ดี	3.52	0.77	ดีมาก
20. ไม่ดุหรือตีเมื่อเด็กร้องไห้เพื่อให้เด็กหยุดร้อง	2.20	1.29	ดี
21. เลี้ยงเด็กแบบตามใจ	2.59	1.47	ปานกลาง
22. ไม่ทะเลาะกันต่อหน้าเด็ก	2.62	1.21	ปานกลาง
23. ไม่ตามใจเด็กเมื่อเด็กอยากได้ของเล่น	2.07	1.35	ดี
24. ร่วมกิจกรรมต่างๆกับเด็ก	1.12	1.25	ดีมาก
25. พาเด็กไปเล่นกับเด็กคนอื่นๆในวัยเดียวกัน	1.04	1.23	ดีมาก

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าผู้เลี้ยงดูมีพฤติกรรมการเลี้ยงดูด้านบวก ที่เป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็ก เป็นจำนวนมาก และส่วนใหญ่ให้การเลี้ยงดูเด็กในระดับดี แต่ก็มีพฤติกรรมการเลี้ยงดูด้านลบที่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบกับเด็กในระยะยาว อีกทั้งมีพฤติกรรมด้านบวกที่ผู้เลี้ยงดูไม่ปฏิบัติเลย จึงควรต้องเร่งส่งเสริมให้ผู้เลี้ยงดูตระหนักถึงการเลี้ยงดูที่เหมาะสม

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กวัยก่อนเรียนในชุมชนแห่งนี้ มีทั้งพฤติกรรมด้านบวกและด้านลบ พฤติกรรมด้านบวกที่พบมากที่สุด คือ การที่บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการปฏิบัติในระดับดีมาก เป็นสิ่งที่ดี เนื่องจากเด็กจะได้มีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ เกิดความผูกพัน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความ

อบอุ่นในครอบครัว สอดคล้องกับการศึกษาของ สุธรรม นันทมวงคชัย (2004) ที่พบว่าผู้เลี้ยงดูเด็ก ในกลุ่มเด็กปฐมวัย ส่วนใหญ่ คือ มารดา โดยมีปู่ ย่า ตา ยาย คอยช่วยเหลือในตอนกลางวัน เช่นเดียวกับการสำรวจสถานการณ์ครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของครอบครัวไทยในปี 2559 ของกระทรวงสาธารณสุข ที่พบว่า ผู้เลี้ยงดูหลักของเด็ก คือ มารดา ร้อยละ 66.7 ซึ่งการที่บิดา มารดา เป็นผู้เลี้ยงดูเด็กด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ดีเนื่องจาก บิดามารดาจะมีความมุ่งหวังให้เด็กเป็นคนดี มีการศึกษาสูงเพื่อที่จะได้มีอนาคตที่ดี สามารถรับผิดชอบตนเองได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Nanthamongkolchai, S et al. (2011) ซึ่งพบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่มีโอกาสพัฒนาการสมวัย มากกว่าเลี้ยงดูโดยปู่ย่าตายายถึงร้อยละ 34.0 ประเด็นที่พบบรองลงมา คือ ชุมชนแห่งนี้มีการเลี้ยงเด็กโดยมีการกอดเด็ก แสดงสีหน้ายิ้มแย้มกับเด็ก ซึ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย และมั่นใจในตนเอง กระตุ้นให้เซลล์สมองของเด็กเกิดการเจริญเติบโต สอดคล้องกับการศึกษาของ Kansin, S et al. (2018) ที่ศึกษาผลของการเลี้ยงดูเด็ก ต่อสติปัญญาของเด็กไทย อายุ 1 ขวบ พบว่า หากเด็กไม่ได้รับการเลี้ยงดูแบบอบอุ่น จะมีระดับสติปัญญาต่ำกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบอบอุ่น ที่คะแนน -7.69 , 95% CI: -12.25 to -3.14 . นอกจากนี้การดูแลสุขภาพเด็กในการพาไปตรวจสุขภาพ และการได้รับวัคซีนตามนัดเป็นพฤติกรรมเลี้ยงดูที่ดี ซึ่งจะทำให้เด็กมีสุขภาพแข็งแรง ซึ่งการมีสุขภาพกายที่ดีจะทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ดี ไม่มีข้อจำกัดของความสามารถ ซึ่งหากเด็กมีภาวะเจ็บป่วย จะทำให้ศักยภาพในการเรียนรู้ลดลง ซึ่งจากการศึกษาของ พบว่าเด็กที่เจ็บป่วยเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล ตั้งแต่ 30-40 วัน มีโอกาสมีพัฒนาการด้านภาษาล่าช้า กว่าเด็กที่เข้ารับการรักษาน้อยกว่า 30 วัน ถึง 7.41 เท่า (95% CI: 1.88 to 29.18)

ถึงแม้จะพบพฤติกรรมด้านบวกค่อนข้างมาก แต่ยังพบประเด็นที่น่าวิตกกังวล เนื่องจากในพฤติกรรมด้านบวกของข้ออื่นๆ ยังมีผู้เลี้ยงดูที่ไม่ปฏิบัติเลย ไม่ว่าจะเป็นการชมเชยเมื่อเด็กแสดงออกในสิ่งที่ดี ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าด้วยความเป็นบริบทคนไทย ทำให้มีการเขินอายในการแสดงออกต่อกัน และไม่เคยร่วมกิจกรรมต่างๆ กับเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมเลี้ยงดูด้านลบที่พบ คือ การปล่อยให้เด็กใช้เวลากับโทรทัศน์ เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต รวมทั้งการเลี้ยงดูแบบตามใจ อาจเป็นไปได้ว่า ด้วยปัจจุบันเทคโนโลยีสื่อสารในประเทศเราเข้าถึงได้ง่าย จึงกลายเป็นยุค “สังคมก้มหน้า” ทำให้ทุกคนสนใจอยู่กับตัวเอง และข้อมูลในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่น่าสนใจ จนบางครั้งละเลยคนรอบข้าง จึงทำให้เห็นปรากฏการณ์ที่เด็กเล่นมือถือ ผู้เลี้ยงดูก็เล่นมือถือเช่นกัน ซึ่งเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อคุณภาพชีวิตของเด็กเป็นอย่างยิ่งหากไม่ได้รับการแก้ไข

ข้อเสนอแนะ

1. ควรหามาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมผู้เลี้ยงดูให้ตระหนักถึงผลกระทบของการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจให้ผู้เลี้ยงดูหันมาให้ความสำคัญกับเด็กมากยิ่งขึ้น และมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
2. ควรให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการจัดสรรเวลาให้กับเด็ก และดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดเมื่อเด็กดูโทรทัศน์ เล่นเกม และเล่นอินเทอร์เน็ต
3. ควรทำวิจัยศึกษาถึงระดับสติปัญญาของเด็กในชุมชนแห่งนี้ และมีการตรวจประเมินเป็นระยะ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้เข้าร่วมวิจัยที่ได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ และขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุตรธานี ที่ให้การสนับสนุน อำนวยความสะดวกหลายประการ จนการทำวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข .(2559). *เชื่องมันเด็กไทยไอคิวดี อีคิวเด่น: การสำรวจสถานการณ์สติปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ในเด็กไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 พ.ศ. 2559.* (ออนไลน์). เข้าถึงเมื่อ[27มีนาคม 2562] จาก <https://doc.dmh.go.th/report/compare/iqeq.pdf>
- จิรวรรณ แทนวัฒนกุล. (2552). *การเลี้ยงดูเด็กหรือการทารุณกรรมและปล่อยปละละเลยเด็ก.* วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ ราชานุกูล. (2559). ผลการสำรวจสถานการณ์ IQ EQ เด็กไทย ปี 2559 (ออนไลน์ 2560) [เมื่อ 27มีนาคม 2562]
http://www.rajanukul.go.th/new/index.php?mode=maincontent&group=335&id=5865&date_start=&date_end=.
- อภิชัย มงคล. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กวัย 3-5 ปี. (ออนไลน์). เข้าถึงเมื่อ [27มีนาคม 2562] จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/print.php?id=746433>
- Alsling, M & Suzanne, ME. (2014). Does reading to infants benefit their cognitive development at 9-months – old? An investigation using a large birth cohort survey .*Child Language Teaching and Therapy*, 3(30), 303-315.
- Chen, X & Liu, M. (2002). Parental warmth, control, and indulgence and their relations to adjustment in Chinese children : a longitudinal study. *J Fam Psychol*, 14(3); 401-419.
- Crookston, BT, Forste, R, McClellan, C, Georgiadis, A & Heaton, TB. (2014). Factor associated with cognitive achievement in late childhood and adolescence: the Young Lives cohort study of children in Ethiopia, India, Peru and Vietnam .*BMC Pediatrics*, 4 (14), 253.
- Department of Health. (2009). *Growth and development Of Preschool children.* Ministry of Public Health. Nonthaburi: Bureau of Health Promotion, Department of Health, Ministry of Public Health.
- Feldman, R & Eidelman, AI. (2006). Neonatal state organization, neuromaturation, mother-infant interaction, and cognitive development in small-for-gestational-age premature infants. *Pediatrics*, 118(3), 869–878.
- Gilberg, C. (2003). *Deficits in attention, motor control, and perception : a brief review.* Arch Dis Child, 88, 904-10.
- Hamza, I. Intelligence. (2015). *Quotient and its environmental factors in children.* Master. Thesis in school science and engineering, Alakhawayn university, Morocco.
- Kansin, S, Thinkhamrop, B, Mongkolchati, A, Laohasriwong, W. Child-Rearing Practices and its Effect on Cognitive Development of Children at the First Year of Age: The Prospective Cohort Study of Thai Children. *J (KUMJ)*, 16 (61), 43-48.
- Mackintosh, NJ. (1995). *Psychology: insight into intelligence.* Nature, 377, 582-2. Marques, dos Santos L, Neves, dos Santos D, Bastos, AC, Assis, AM, Prado, MS & Barreto, ML. (2008). Determinants of early cognitive development: hierarchical analysis of a longitudinal study. *Cad Saude Publica*, 24 (2), 427-437.

- Murray, A, &Egan, SM. (2014). Does reading to infants benefit their cognitive development at 9-months-old? An investigation using a large birth cohort survey. *Child Lang Teach Ther*, 30 (3), 303–315.
- Nanthamongkolchai, S, Munsawaengsub, C &Nanthamongkolchai, C. (2011). Comparison of the health status of children aged between 6 and 12 years reared by grandparents and parents. *Asia-Pac J Public Health Asia-Pac Acad Consort Public Health*, 23 (5), 766–7
- Nanthamongkolchai, S, Munsawaengsub, C &Nanthamongkolchai, C. (2009). Influence of child rearing by grandparent on the development of children aged six to twelve years. *J Med Assoc Thai Chotmaihet Thangphaet*, 92 (3), 430–434.
- Nanthamongkolchai, S. (2004). *Child rearing practices of Thai families: a quantitative and Qualitative study*. Bangkok: The Thailand Research Fund.
- Nisbett, RE, Aronson, J, Blair C, Dickens, W, Flynn, J, Halpern, DF. (2012). Intelligence: New findings and theoretical developments. *Am Psychol*, 2 (67), 130-159.
- Piaget, J. 1952). *The origin of intelligence in the child*. New York: International Press.
- Thepsuthammarat K, Thinkhamrop B, Choprapawon C. Association between types of play materials and cognitive development among 12- month- old Thai infants: the prospective cohort study of Thai children. *Asian Biomed*, 6 (5): 703–711.
- Zhou, SJ, Baghurst,P, Gibson, RA &Makrides, M. (2007). Home environment, not duration of breast –feeding, predicts intelligence quotient of children at four year. *Nutrition*, 2 (23), 236-241.